Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0229

Represiunea politică și situația umanitară din Cuba

Rezoluția Parlamentului European din 18 iunie 2026 referitoare la represiunea politică și situația umanitară din Cuba (2026/2735(RSP))

Parlamentul European,

– având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la situația din Cuba, în special cea din 19 septembrie 2024 referitoare la cazul lui José Daniel Ferrer García din Cuba[1], cea din 29 februarie 2024 referitoare la situația critică din Cuba[2] și cea din 12 iulie 2023 referitoare la situația ADPC UE-Cuba având în vedere vizita recentă a Înaltei Reprezentante pe insulă[3],

– având în vedere Acordul de dialog politic și de cooperare (ADPC) dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Cuba, pe de altă parte[4], semnat în decembrie 2016 și care se aplică cu titlu provizoriu de la 1 noiembrie 2017, în special clauza privind elementele esențiale prevăzută la articolul 1 alineatul (5) și clauza de suspendare prevăzută la articolul 85 alineatul (3) litera (b) din acesta,

– având în vedere aprobarea ADPC de către Parlament la 5 iulie 2017, condiționată de îmbunătățirea concretă a drepturilor omului și libertăților fundamentale în Cuba,

– având în vedere regimul mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului (Legea Magnițki a UE),

– având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Convenția ONU

---

1 JO C, C/2024/7213, 10.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/7213/oj.
2 JO C, C/2024/6748, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6748/oj.
3 JO C, C/2024/4001, 17.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4001/oj.
4 OJ L 337I, 13.12.2016, p. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2016/2232/oj.

împotriva torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, precum și Convenția ONU privind drepturile copilului, Cuba fiind parte la toate acestea,

– având în vedere rapoartele organizației neguvernamentale (ONG) Prisoners Defenders, în special ediția din mai 2026 a raportului său lunar, publicat la 11 iunie 2026, care vizează tortura, încălcarea structurală a garanțiilor procedurale, „periculozitatea socială predelictuală”, supravegherea digitală și malnutriția forțată în închisorile cubaneze,

– având în vedere audierea comună a Comisiei sale pentru afaceri externe și a Subcomisiei sale pentru drepturile omului privind situația din Cuba, care a avut loc la 5 mai 2026, precum și mărturiile prezentate de raportorul pentru Cuba al Comisiei Interamericane a Drepturilor Omului, Stuardo Ralón Orellana, și de liderul opoziției cubaneze și fostul prizonier politic José Daniel Ferrer,

– având în vedere discursurile Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) Kaja Kallas în plenul Parlamentului, în special cele din 6 mai 2025 și 19 mai 2026, precum și dialogurile UE-Cuba privind drepturile omului,

– având în vedere declarațiile Comisiei Interamericane a Drepturilor Omului din 25 martie 2026,

– având în vedere Acordul privind libertatea („Acordul de eliberare”), semnat la Miami la 2 martie 2026 de către coalițiile de opoziție cubaneze, Pasos de Cambio și Asamblea de la Resistencia Cubana (ARC),

– având în vedere raportul Comisiei interamericane pentru drepturile omului din 12 iunie 2023 referitor la cazul apărătorilor drepturilor Oswaldo Payá și Harold Cepero din Cuba,

– având în vedere rechizitoriul deschis la 20 mai 2026 la Tribunalul Districtual al Statelor Unite pentru Districtul de Sud din Florida, prin care Raúl Castro și alți cinci funcționari au fost acuzați de doborârea în 1996 a două aeronave civile aparținând organizației Brothers to the Rescue,

– având în vedere articolul 136 alineatele (2) și (4) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât peste cinci decenii de alegeri politice și economice ale regimului comunist cubanez au împins țara într-o criză profundă, marcată de întreruperi de până la 22 de ore pe zi, de deficite acute de alimente, apă, combustibil și medicamente și de sărăcie generalizată, în cadrul unui regim cu un singur partid, solid din punct de vedere constituțional, care durează de peste 67 de ani și în cadrul căruia este singura forță politică permisă; întrucât acest

colaps al unui model politic și economic bazat pe imobilitate, represiune și rezistență la schimbare, agravat de absența unor alegeri libere, corecte și competitive și de interzicerea pluralismului politic, apropie din ce în ce mai mult Cuba de caracteristicile unui stat eșuat și constituie o anomalie antidemocratică în regiunea sa;

B. întrucât, potrivit ONG-ului Prisoners Defenders, Cuba deținea un număr record de 1 281 de deținuți politici la sfârșitul lunii mai 2026, inclusiv minori – unii deținuți în închisori de maximă securitate, alături de adulți – mulți deținuți fiind grav bolnavi, printre care sportivi, artiști, ziariști independenți și activiști pașnici; întrucât organizația documentează tortura sistematică, violența sexuală și amenințările cu moartea la adresa deținuților și a constatat, într-un studiu reprezentativ din punct de vedere statistic, că fiecare deținut politic examinat, inclusiv minorii, a fost torturat și i s-a refuzat asistența medicală, pe fondul unor modele recurente de detenție arbitrară și fără posibilitatea de a comunica, de dispariție temporară forțată și de hărțuire a familiilor; întrucât cazul lui José Daniel Ferrer, fondator al Uniunii Patriotice din Cuba și prizonier de conștiință a cărui eliberare a fost solicitată în mod repetat de Parlamentul European, este emblematic pentru metodele regimului și a dus la exilul forțat al acestuia în octombrie 2025;

C. întrucât, în viața de zi cu zi, cubanezii obișnuiți se confruntă cu spitale care nu pot funcționa normal și care nu dispun de medicamente de bază, iar pacienții sunt nevoiți să-și aducă singuri produsele necesare, pe lângă penuria cronică de alimente, apă și bunuri de primă necesitate, vândute exclusiv în magazine care acceptă valută străină, inaccesibile pentru cei care primesc salarii obișnuite de la stat; întrucât, potrivit Observatorului cubanez pentru drepturile omului, 89 % dintre familii trăiesc în sărăcie extremă iar 7 din 10 cubanezi trebuie să sară peste mese, în timp ce ONU informează că peste 96 000 de intervenții chirurgicale sunt în așteptare, inclusiv 11 000 pentru copii, iar aproximativ un milion de persoane depind de aprovizionarea cu apă prin camioane-cisternă, activitate limitată de penuria de motorină;

D. întrucât, în aprilie 2026, UE a eliberat o sumă suplimentară de două milioane de euro sub formă de ajutor umanitar, pe lângă cele patru milioane de euro deja alocate în acest an pentru regiunea Caraibilor, pentru a sprijini partenerii umanitari care oferă ajutor urgent celor mai vulnerabili; întrucât planul de acțiune actualizat al ONU pentru Cuba, care urmărește să ajute aproximativ două milioane de persoane, rămâne grav subfinanțat, ONU mobilizând 26,2 milioane USD, cu un deficit de 68 de milioane USD;

E. întrucât inflația cumulată din Cuba din ultimii patru ani depășește 500 %, în timp ce salariile de la stat sunt între 15 și 25 USD pe lună la cursul de pe piața neagră – singurul curs realist de pe insulă; întrucât regimul a făcut ca țara să fie dependentă de combustibilul importat și, întrucât furnizorii săi tradiționali, Rusia și Venezuela, au

redus livrările, situația de urgență energetică s-a accentuat, culminând cu prăbușirea completă a sistemului național de energie electrică timp de mai multe zile în octombrie 2024, lăsând 11 milioane de persoane fără energie electrică;

F. întrucât Cuba importă în prezent peste 70 % din alimentele pe care le consumă – într-o țară tropicală fertilă, care a fost cândva unul dintre cei mai mari producători de zahăr din lume – un colaps care este rezultatul direct al deceniilor de agricultură colectivizată, controlată de stat și militarizată și al unui model economic neproductiv;

G. întrucât urgența umanitară nu este rezultatul unui embargo extern, ci consecința directă a modelului și eșecurilor proprii ale regimului – militarizarea și monopolizarea de către stat a economiei, suprimarea întreprinderilor private și deturnarea resurselor către aparatul de securitate, mai degrabă decât către alimentele, medicamentele și electricitatea de care are nevoie populația sa; întrucât acest model este întruchipat de conglomeratul militar corupt GAESA, care controlează aproape jumătate din economia insulei, nu este răspunzător în fața nimănui și captează veniturile în valută forte ale regimului – inclusiv din misiunile medicale pe care ONU le-a asimilat muncii forțate – chiar și în condițiile în care spitalele sunt lăsate fără aprovizionarea de bază; întrucât această criză nu poate fi separată de deceniile de represiune din partea statului, iar instabilitatea suplimentară riscă să aibă consecințe umanitare, migratorii și de securitate mai grave;

H. întrucât relațiile UE-Cuba sunt reglementate de ADPC, al cărui obiectiv declarat a fost ca regimul să se deschidă treptat și să îmbunătățească situația cetățenilor săi; întrucât, la aproape nouă ani de la aprobarea ADPC de către Parlament, regimul nu a făcut nicio deschidere semnificativă, ci, în schimb, a intensificat represiunea, a persecutat opoziția și a crescut numărul prizonierilor politici, în timp ce situația economică s-a deteriorat la niveluri inacceptabile; întrucât acordul nu și-a atins scopul principal, iar VP/ÎR a recunoscut că acordul nu și-a îndeplinit obiectivele și este în prezent în curs de reexaminare;

I. întrucât respingerea regimului este larg răspândită atât pe insulă, cât și în afara acesteia – fapt demonstrat de demonstrațiile recurente și de protestele „pot-banging” (*cacerolazo*) și de cel mai mare exod din istoria Cubei, sute de mii de persoane părăsind insula în căutarea unui viitor mai bun – în timp ce multor persoane care au fugit sau au fost forțate să părăsească insula nu li se permite să se întoarcă și rămân în exil; întrucât singurul răspuns al regimului la solicitările de schimbare este de a se consolida și de a intensifica represiunea;

J. întrucât represiunea brutală și continuă este singurul mecanism care menține regimul în viață; întrucât, în iulie 2021, mii de persoane au ieșit în stradă în peste 50 de localități scandând „Libertate!” – cel

mai mare val de proteste din 1994 încoace - dar care a fost zdrobit de poliția în civil, de grupurile paramilitare de șoc și de comitetele de apărare a revoluției; întrucât sute de persoane au fost reținute în mod arbitrar, iar peste 700 de persoane au fost judecate în cadrul unor proceduri sumare pe care Parlamentul le-a condamnat ca fiind o „farsă judiciară” și au primit pedepse de până la 25 de ani pentru că au protestat pașnic, lucru care ar putea constitui crime împotriva umanității; întrucât mesajul a fost în mod deliberat exemplar: oricine protestează își pune în pericol locul de muncă, libertatea, familia sau viața;

K. întrucât regimul refuză constant intrarea delegațiilor Parlamentului European, a raportorilor speciali ai ONU și a observatorilor independenți și insistă asupra excluderii opoziției democratice și a societății civile independente din orice dialog politic;

L. întrucât în ultimele luni au avut loc discuții între regim și administrația Statelor Unite, al căror conținut rămâne nedezvăluit, iar regimul a recunoscut negocierile cu Washington; întrucât Statele Unite au adoptat sancțiuni specifice împotriva unor personalități de rang înalt ale regimului și instituțiilor aparatului său militar și de securitate, invocând represiunea regimului pe plan intern și activitățile sale ostile în străinătate; întrucât orice proces de normalizare nu trebuie să fie în detrimentul drepturilor omului sau să scutească regimul de răspundere;

M. întrucât regimul menține o cooperare militară strânsă cu Federația Rusă, inclusiv recrutarea mediatizată a mii de resortisanți cubanezi pentru a lupta în războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, ceea ce este incompatibil cu spiritul ADPC și contrar intereselor de securitate ale UE; întrucât, la sfârșitul lunii martie 2026, un tanc petrolier deținut de Rusia, care transporta aproximativ 730 000 de barili de țiței, a fost autorizat să acosteze pe coasta de nord a Cubei;

N. întrucât, la 2 martie 2026, peste 50 de organizații ale opoziției și ale societății civile cubaneze, de pe insulă și din exil, au prezentat o foaie de parcurs către o tranziție democratică cunoscută sub denumirea de „Acordul de eliberare” sau „Acordul privind libertatea”, care stabilește trei etape, eliberarea, stabilizarea și reconstrucția, și democratizarea, culminând cu alegeri libere, corecte și multipartite, supravegheate de comunitatea internațională; întrucât orice tranziție trebuie să fie condusă de cubanezi și să îi includă pe toți cubanezii, de pe insulă și din diaspora,

1. condamnă în termenii cei mai fermi represiunea sistematică exercitată de regimul cubanez – în special tortura, violența sexuală, amenințările cu moartea, malnutriția forțată, supravegherea în masă, munca forțată și persecuțiile judiciare la care sunt supuși prizonierii politici, protestatarii, dizidenții, studenții, liderii religioși și apărătorii drepturilor omului – precum și încarcerarea copiilor; își

exprimă solidaritatea deplină cu poporul cubanez și cu toți cei persecutați pentru apărarea drepturilor lor fundamentale, inclusiv cu liderii opoziției democratice istorice și emergente și cu mișcările civice independente;

2. solicită eliberarea imediată și necondiționată a tuturor prizonierilor politici și a tuturor persoanelor deținute în mod arbitrar pentru că și-au exercitat drepturile fundamentale, inclusiv a minorilor, încetarea torturii și a relelor tratamente, accesul imediat la procese libere și echitabile și la asistență medicală pentru persoanele grav bolnave, precum și despăgubiri complete pentru victimele torturii; solicită ca regimul să acorde acces neîngrădit Comitetului Internațional al Crucii Roșii, raportorilor speciali și procedurilor ONU, unei delegații a Parlamentului European și observatorilor independenți în toate locurile de detenție și regretă refuzul său repetat de a face acest lucru;

3. consideră că singura cale de ieșire din greutățile, sărăcia și izolarea cu care se confruntă poporul cubanez constă în schimbări economice și politice profunde care să conducă fără întârziere la o tranziție către o democrație deplină, multipartinică, în care dizidenții să nu fie persecutați, închiși, torturați sau uciși și în care drepturile și libertățile fundamentale să fie respectate prin intermediul unui dialog național care favorizează includerea, orientat către această tranziție, fără restricții;

4. îndeamnă regimul cubanez să propună reforme economice sustenabile și semnificative care să asigure securitatea juridică și să sprijine actorii economici independenți, inițiativele private, investițiile și libertățile, ca modalități esențiale de evitare a colapsului;

5. invită autoritățile cubaneze să protejeze drepturile omului și să garanteze dreptul la întrunire pașnică și libertatea de exprimare, fără discriminare bazată pe opinii politice; condamnă cu fermitate toate încălcările drepturilor și libertăților civile și politice, inclusiv detenția arbitrară, relele tratamente, tortura, restricțiile privind libertatea de exprimare, de asociere și de întrunire pașnică, hărțuirea jurnaliștilor independenți, a apărătorilor drepturilor omului și a actorilor societății civile, precum și utilizarea disproporționată a sancțiunilor penale împotriva protestatarilor pașnici;

6. își reiterează pozițiile anterioare cu privire la activarea clauzei de suspendare a ADPC și invită VP/ÎR și statele membre să clarifice faptul că, dacă nu se iau măsuri clare, concrete și semnificative în vederea introducerii unor astfel de modificări în scurt timp - inclusiv o propunere clară privind o foaie de parcurs pentru tranziția democratică în Cuba, eliberarea imediată și necondiționată a celor aproape 1 300 de prizonieri politici și autorizarea cubanezilor forțați să urmeze calea dureroasă a exilului să se întoarcă fără represalii – UE ar trebui să procedeze fără întârziere la suspendarea

ADPC, care a fost încălcat în mod sistematic de regimul cubanez;

7. solicită măsuri specifice în temeiul Legii Magnițki a UE împotriva celor responsabili de represiune, începând cu cei mai înalți funcționari ai regimului, inclusiv Miguel Díaz-Canel și lanțul superior de comandă al aparatului de securitate, judiciar și penitenciar, precum și împotriva conducerii GAESA;

8. invită regimul să elimine, sub toate formele, mecanismele predelictuale utilizate pentru a reduce la tăcere și a încarcera în mod arbitrar cetățenii, și să elibereze toate persoanele condamnate în temeiul acestora fără a fi comis nicio infracțiune;

9. solicită o anchetă internațională independentă privind condițiile din închisori, regimul malnutriției forțate și decesele în detenție;

10. condamnă sprijinul material acordat de regim războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, inclusiv recrutarea de resortisanți cubanezi pentru a lupta împotriva Ucrainei, precum și intensificarea cooperării militare cu Moscova, și insistă ca acest aspect să fie considerat un element central al reexaminării de către UE a relațiilor sale cu Cuba; condamnă, de asemenea, alinierea regimului la regimul Lukașenko din Belarus, inclusiv legăturile militare și de securitate strânse care subminează securitatea europeană;

11. insistă ca societatea civilă independentă și opoziția democratică să participe, fără represalii, la orice dialog în cadrul ADPC – a căror includere este impusă de acordul în sine – și ca UE să nu fie în niciun fel complice la încălcările drepturilor omului pe insulă, inclusiv la misiunile medicale care implică muncă forțată, pentru care solicită regimului încetarea acesteia sub toate formele sale;

12. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la deteriorarea dramatică a condițiilor de viață din Cuba și la impactul umanitar tot mai mare al lipsei accesului la combustibil, medicamente, alimente și alte bunuri și servicii publice esențiale, care afectează în special grupurile vulnerabile; invită Comisia și statele membre să dezvolte canale umanitare care să furnizeze energie, alimente și medicamente direct poporului cubanez și întreprinderilor independente, eludând statul, și invită toți donatorii să intensifice ajutorul umanitar, care trebuie să rămână protejat, să nu facă obiectul intermedierii de către stat și să nu finanțeze niciodată regimul;

13. este pregătit, împreună cu comunitatea internațională, să ofere Cubei o asistență substanțială prin canale independente de guvern de îndată ce se angajează într-o tranziție democratică credibilă, astfel încât insula să poată deveni prosperă și să garanteze bunăstarea cetățenilor săi; invită VP/ÎR și statele membre să aducă în discuție aceste cazuri în mod consecvent în toate forurile relevante și să sprijine tragerea la răspundere și o tranziție pașnică, condusă de cetățeni;

14. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, președinției prin rotație a Consiliului, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Organizației Statelor Americane, Organizației Națiunilor Unite, Adunării Parlamentare Euro-Latinoamericane, Comunității Statelor Latinoamericane și Caraibiene și regimului cubanez.